

מסורת הש"ס

(א) [יבמות סב.] (ב) [שם כב.]
 (ג) [שם כג.] (ד) [יבמות סב.]
 (ה) [לעיל מו.] (ו) [חולין קלב.]
 (ז) [לעיל ז.] (ח) [שם כהנא, ט.]
 (ט) [הרא"ש רבא, ט.] (י) [שם סב.]
 (יא) [יבמות רפ"ה יבמות לא.]
 (יב) [דף מו.] (יג) [דברים כא.]
 (יד) [ויקרא כב.] (טו) [מכשיות
 הוה.] (טז) [יעב"ז, ט.] גי' ז"ק אינן
 בני נחלה ליש אש אביהם כ"ה,
 (יז) [שם ז"ק, ט.] (יח) [שם ז"ק,
 ט.] (יט) [ועמ"ש על הגליון.]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ומשנצתם לישראל
ילדה צור כל"ז ומצתה וזה
נמחק: (ב) שם משחחרה
מעוברת לילדה כל"ז ואות
נמחק: (ג) שם אלף חותם כיון
דאיבעלה ליה הוא וזה:
(ד) רש"י ד"ה יצור וכו' היכר
הס"ד ואח"כ רש"י דבגיוותו
האז בני תלמה ענדיו טבטס
אין וכו' אחר שנתגייר כל"ז
ואות ו' נמחק: (ו) ד"ה פסי
וכי בפירקין קמא נ"ב ד' ד'
ובפ"ד ד' ג': (ז) ד"ה אלף
וכו' ופטור:

רבינו גרשום

כיוי לחדר. רכיון דלח בתי
 פנים] הבכרת דאדער
 לוחי פון נלחלה וואכערדיג
 פרופון געטן שטוס דנתיב
 ווי הרבה פנים; ודנתיב
 לאו בני כלה ניהו חתנים
 אלע לעדוב כדנתיב לישנא
 אחרינא כדנתיב במס
 קידושין נכרי אל חגור וגור
 חתן האני אל מרת' ודנתיב
 מר'ס נתיבא לוחי פון חתן
 חתן שטנדיג ווי פער
 שושן הכי ש' לו בכור
 נלחלה: ודח עבר לוחי
 בכנים: לידה מנאן. כלומר
 אל חתן משבת אשתא ישראל
 לידה מנאן: ודנתיב
 ניות ושפחה. דחיי בכור
 נלחלה אל כח ישראל: ודנתיב
 בכור נלחלה חיה: ודנתיב
 בכור נלחלה. אש' ודנתיב
 הוליד בניו בניוויזוויזא ודנתיב
 דכ' יוחנן דאדער לוחי
 בניו בניוויזוויזא לו בכור
 נלחלה: קמ"ל. רבי נתן
 [מתניין] ודח חיה בכור
 נלחלה: אלל בכור נלחלה:
 חיה איהו. דחיי מתיב חיה
 דגרות מה א' ח' למטיב
 דח' וס' אש' דחיי לו בניו
 בניוויזוויזא דש' לו בכור
 נלחלה: משפחותיב אלל
 כדנתיב. דרשפחא אל
 קרויה משפחה ואמאי
 פטרה: ודח חתמא. רבי אבא
 דאדער טסור הינוי נאמאי
 דנאן דאמרמסן יבמות א'ן
 דמקומן אל חתן דעובד
 כוכבים ועבד האל על
 שרין א'ן חתן פסול
 דחיי אל חתמא אבוי אלל
 בת איהו ודחיי בני בתר
 איהוי לוחי שרין אל
 דפסור ממחש למיבס אלל
 אש' למ'ד חתמא חלה
 א'ן חתמא שרין אלל
 ולו פסול מקרי פוטרי:
 כפסור חתן חלה חתמא.
 באסו ואמאי איהו חתמא
 פוטרי: דמקנהי איהו
 ובתה ויהי לויהו מכלל
 דבתה: ולוחי שילדו
 טסורין: ודח חיינו דרב
 אדא דאמר לוחי שילדו ר'ן
 וואקומא דבאדנתיב מעבד
 כוכבים ודנתיב מעבד
 מעבד כוכבים פטרה: אלל
 ר' פפא דאדנתיב
 לוחי דבאדנתיב מעבד
 כוכבים חלה אל מעבד
 וואקומי מעבד כוכבים
 משום קדש: חתמא כמא
 מוקיע אלל. עילוט. כמא
 דקתני בת ישראל חיה
 דבאדנתיב כמא ואמאי
 ר' חלפתא חלה ודח נתן:

(א) נראה דל"ל מה היא
לטעמיה דר' יוסי אע"ג דהוה
לה צנים הוי צבור לכהן ה"ג
הוא אע"ג דהיה לו צנים יש
לו צבור לנחלה:

יִיכָר (לחוד: ללל) כְּמִיב פִּינִי הוּא פִּדְחָת הַיֵּכֶר: (ו) עוֹבְדֵי כוֹכְבִּים
אֵינָן בְּנֵי נַחֲלָה לִירֵשׁ אֶת אֲזִיזָהּ עוֹבְדֵי כוֹכְבִּים אַחֵר שְׁנִמְגִּירוּ בִּפְ"ק
דְּקוֹדֶשֶׁינָּה (דף קכ): לֹא לְסוּפוֹ בְּרָאָה. הַקְּבָ"ה אֶת הָעוֹלָם אֲלֵף לְשֵׁבַת
יִרְאֶה: מִי שֶׁנֶּאֱמָר לוֹ בְּנִים כו'. פְּרִישִׁית לְעֵילִי (גבי מִתְנִי: יְהֵא מִמָּאָן.

דקמתי משבחה לישראל ילדה היו צבור
לנחלה: מאי חיריא גיורת ושפחה.
דשמע מש"ה היו צבור לנחלה דלואתם
צנים שהיו לה צהייתא עובדת כוכבים
לא חשיב: אפי' צה ישראל. דצנים
לאשונים חשבים צנים היו ין האי
ומי צבור לנחלה דלא צאז תליא
מילתא ולא צאז: אלא לאו. האי ילדה
משבחה לישראל ין לא אחי שלה היו
לו צנים מהדר אלא מילתא בצפי נפשה
היא דקאמר גיורת שהיו לה צנים
צהייתא עובדת כוכבים ומגאירה עם
צעלה וילדה משבחה למורת ישראל
היו צבור לנחלה ומיזבתא דר' יוחנן:
ועולם מישאל שלה היו לו צנים.
ומושת צבור לנחלה לא חשבינן
למינהט גיורת אלא משום דלאמשינן

דאָזיגן צבור לכהן דעניס הראשונים
 מיקרו פטר רחם ולאפוקי מדר' יוסי
 הגלילי: אף. דקמתי צבור לנחלה רבי
 יוסי הגלילי היא דלגבי כהן חשיב ליה
 צבור דעד שיפטרו רחם בישראל:
 ויוליף איהו. הבעל: מינה דידע. כי
 היכי דלגבה לא חשיבי ראשונים
 והוה האי פטר רחם דכתיב בישראל
 לגביה נמי לא חשיבי ראשונים והוה האי
 ראשית אונו: לויה. בת לוי: אפילו
 ישראלים נמי. ז' דלמחר (א) בפירקין
 קמא (דף ג:) הכהנים והלוים פטורין:
 לנזית אבותם. משפחתם אב נפקא
 מהבבא דקוריה משפחה ולא משפחת אם
 וואמאי פטור: דאיעבר מועד כוכבים.
 דלילי חיים לגבי ישראל ושיין הבן
 צבת אם ישראלית טפי מבתר אבוא
 עובד כוכבים הלכך פטור: ולא תימא
 אליבא דמ"ד אין מוהמין אם הולד.
 דבתמ' יבמות (דף מה.) דאירא למ"ד
 עובד כוכבים הבא על בת ישראל הוולד
 כשר דבתר אימיה שדין ליה ומשום
 הכי פטור מחמת סלעים: אלא אפילו
 ה"מ פטור: שדין ליה בתר עובד
 כוכבים אפי' פטור דלוי פסול מיקרי
 הואיל ואית ליה שמה דלוי (א) פטור
 בפטר רחם. אחר האם איל לענין ה'
 סלעים: מי שזיו לו בנים. פרישית
 לעיל [מנ.] גבי מתני'. מדקמתי היא ובהנח
 יא' רבותא אשמעינן דאע"ג דנתערב
 עם הפטור איהו חייב: מכלל דכהנח
 פטורה. וקס"ד דלא כהנח צבת כהן
 קאמר: דיק"י. מנסה אומות
 בזהלכות: מהו. מי הוי בנה פטור
 י' מבעורה או לא: היינו דרז אדא כו'.
 וכי היכי דלוייה פטורה כהנח נמי
 פטורה: בקדושה קיימא. אע"ג
 דנבעלה לעובד כוכבים וכי שדין בנה
 צבתה הוי כלוי פסול ופטור: מן
 המעשר. מעשר ראשון י' ימת ללוים:
 וי' דאירבעלה ליה. לעובד כוכבים:
 והיא זרה. כדאמרין ביצמות פירק
 אלמנה לכהן גדול (דף סה.) מנין לכהנח
 לוייה ישראלית שצאו עליה עובד כוכבים
 ועבד שפסלוה מיל וצת כהן כי תהיה
 לאש זר (א) כיון שנבעלה לפסול לה פסלה
 ואע"ג דלוייה נמי קתני התם מתורתה
 וי' דאק פסלה לה שלא מינשא לכהן אכל
 מדיו וי' ליה לא מיפסלה: רואה לה אכל
 וכיון דזרה היא בנה חייב בה' סלעים.

הלכך מתניתין נמי לא יז מוקמת דאיעצ
הכי: לעולם. מתניתין דאיעצר מכהן

כיון דאיבעלה: עון מתרומה הוא דקא: יון לא מצית: ית משמע שרוצה לומר דלא איירי הכא בנתגיי
דלא קיים משום דאין: כג כו' שאין הולד הולך אחר הכותי: כג

יש בכור פרק שמיני בכורות

שמיני בכורות מז.

דְּבַחֲיוֹתָיו עֲבוֹדָה בִּכְבוֹדִים **אָו** בְּנֵי נִחְלָה נִינְהוּ. פִּירַס נְקוּמְטָרס
עֲבוֹדָה כֹּכְבִים ^(א) אִינְס בְּנֵי נִחְלָה מִשְׁמַנְגִּירֹו וּפְדֶרְק קִמָּא
דְּקִדּוּשִׁין (דף פ:) מִשְׁמַע ^(א) דָּהֶם בְּנֵי נִחְלָה לְאִמְרִינִן קִדּוּשִׁין לְעֹבֵד
כֹּכְבִים יוֹרֵשׁ אֵת אֲבִיו דְּכֵר תֹּרָה אֲלָל לָאוּ בְּנֵי נִחְלָה נִינְהוּ דְּקִמְרָה
הָכָא הֵיטֵּן ^(א) מִתּוֹרָה דְּכֹכְבִים:

לחוד^ה איתמר היו לו
בנים ונתגייר רבי יוחנן
נחלה ור"ש בן לקיש
רבי יוחנן אומר אין
היה ראשית אונו
לו בכור נחלה^ה גר
דמי ואודו למעמיהו
בהיותו עובד כוכבים
יים פריה ורביה ור"ש
יוחנן אמר קיים ולא
ור"ש בן לקיש אמר
שנתגייר כקטן שנולד
כמייתא בהא
בהיותו עובד כוכבים
כל בהא אימא מודה
בהא אימא מודה

דעויד כוכבים ^{יז} אלז מ"ד הולד ממור
 שדי ליה צמר צמ ישראל ולהכי שייך ציה
 ממזרות ^ט ובקונטרס פירש איפסא וכמו
 שפישטי מוכח בסוף פ"ק דינמות יז
 (דף פ.) צחלה וחבור וגו' א"ר יוחנן
 וכו'ן לפסול כי אמרימא קמיה דשמואל
^{יז} א"ר ^{יז} [בין קרי את צק מחארי צק
 הצא משרלתי קרי צק ולין צק הצא
 מן העוזדת כוכבים קרי צק אלז צנה
 פירוש לא מיפסלי כיון דמתייחס אחר
 העוזדת כוכבים וצנות ישראל דהוא
 דרא אינטרווי אינטרי וכן מוכח
 בפ"ק דינמות (שס) דהאי דקרי ליה
 צק גרס מן ממזרות: אמר בריה
 דרב יופך משמיה דרבא [אמר דעולם
 מישראל. כוונתה פסקין צבולין צרס
 הזרוע (דף קלז.) וזהא סמכין השתא
 לפטור צן ליה וכהנת אשת ישראל
 מחמת סלעים: **זוֹרְתָנִים** זה מעשר
 ואובלת. אין חולקין לאשה בגורן אלז
 מחלקין להם צבוסה צדמור צפרק
 נושאין על האנטסה (דינמות דף קטז.)
אֵלֶּה בהנת בין דאיבעייה [זיה]
 חורא לה זרה. ואפי' קדושת
 ליה פקעה מינה וגרעה מליה אשת כהן
 ששצית דאע"ז דמיפסלה מתרומה לא
 פקעה מינה קדושתה לענין ה' סלעים
 אלז כהנת דקדושתה מגופה אחיא
 כשמתחלת פקעה קדושתה לגמרי:
 קצן

מזהמין את הולד לוי פסול מיקרי מר בריה דרב יוסף
לם דאיעבר מישראל ושאי התם דאמר קרא פטר רחם
תנן מי שהיו לו בנים ונשא אשה שלא ילדה נתגירה
וברת ^א ^ב (3) וילדה היא וכהנת היא ולויה היא ואשה
שהתה אחרי בעלה ג' חדשים ונשאת וילדה ואין ידוע
ד' לאחרון בכור לכהן ואינו בכור לנחלה מכלל דכהונה
מאן אילימא דאיעבר מכהן ולוי ^א אי הכי מאי איריא
שראל נמי אלא דאיעבר מעובד כוכבים כהנת פטורה
ן ^א רבה כהנת שנתעברה מעובד כוכבים מהו ואמינא
בר אהבה דאמר לויה שילדה בנה פטור מחמש סלעים
שלמא לויה בקדושתה קיימא ^א דתניא לויה שנשבת
ית נותנין לה מן המעשר ואוכלת אלא כהנת כיון
זרה הניחא למר בריה דרב יוסף משמיה דרבא
ל מוקי לה בדאיעבר מישראל אלא לרב פפא במאי
מכהן והיא בת ישראל ואמאי קרי לה כהנת דבנה כהן
איתמר

ה דרב יוסף. דמוקים לדרב אדא בדאיעבר מישראל מוקמי למתני נמי
מיפטר דלא אזלינן בתר אם אלא בלויה דאיעבר מעובד כוכבים:
בן

לא בגיותן משמע קודם שנתגייר דאז הם בני נחלה כדאמרינן בקדושין: (ע) היינו בני תורת בכורה: בד כוכבים דלא שייך ממזרות בכותי: (ד) דיבמות גבי וינחם בחלח: (ס) דשמואל אמר כי יסיר:

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ב מהלכות נחלות
ה' ב' טושה' מ"מ ס'
רעו סעיף ט'
א ב' מיי פט"ו מהל' ארשות
ה' ו' טושה' אה"ע ס'
א סעיף ו'
ב ג ד מיי פ"א מהל'
נדרים ה' ו' טושה'
י"ד ס' קונן ס' סעיף י'
ג ה מיי פט"ו מהל' איסורי
ביאה ה' ב' טושה' אה"ע
ס' ד סעי' יט'
ד ו' מיי פ"ב מהלכות
מעשר הלכה ב':

תורה אור השלם

. כִּי כֹה אָמַר יְיָ בְּרֹא
 שְׂמִימִים וְהָאֱלֹהִים יִצֹר
 וְאֶתְּרֵם וְעֵשָׂה וְאֶתְּרֵם
 כִּי תִהְיֶה כִּי תִהְיֶה
 לְשִׁמְיָהּ אֲנִי יְיָ וְאֵין עוֹד:
 יִשְׁעִימוּ מִיחַ
 . קִדְּשׁ לִי כָּל בְּבוֹר פֶּסֶר
 לִלְוֵיתֵי רְחֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲדֹמִים וּבְכֻדָּהּ לִי הָאֵם:
 שְׁמוֹת יְיָ
 . שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ לֵב עֵד
 לְמִשְׁפַּחְתֶּם
 לְבִיתֵי אֲבוֹתָם בְּמוֹסַף שְׁמוֹת
 לְכָל זֶכֶר לְגִלְתָּם:
 בְּמִרְכָּבָה

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[ה] דהא ס"א הוו ליה בני:
 [ב] אתמר בקמייתא בהא
 [אמר:] קא אתא דרבי דבא:
 [ו] היא דאמר אות ו' נמחק:
 [ל] ליהיה. ע"י תשובת
 [ורשב"א] ס"י אלפים שס"ו:
 [ע] מצבות לידה אות ו'
 [מחק:] ו' תיבות אי הכי
 [מחק:] ו' תרי מני לא כבור:
 [ל] ליהא [ל]אן במי האי
 [ו] דאמרין פירקא
 [אמר:] ו' דרבותא אשמעין:
 [ב] דיין לן מר מנסה:
 [א] פטור מחמש סלעים או
 [א] ה"ס דומה" לאו היינו:
 [א] שפאלק ללחם: [ע] מה"ד
 [ה"ד והא עבדי:] [ל] מורים